

Soudím, že povídka označená tímto názvem stůj co stůj chce vyhověti známému volání po optimismu a že se pramálo podařila. Mladí lidé, které předvádí, jsou v každém ohledu (necht' je již hodnotíme sebeshovívavěji) pouzí darmošlapové. — Tvrdí o nich zamýšlená hra něco pozitivního? Ukazuje nějakým způsobem jejich pracovní schopnost či aspoň vůli robit? — Zdá se, že hrdinové z povídky mají jen dvě myšlenky: Dostat se k svým slečnám a přijímat cizí pomoc.

Záměr s penzionem je záminka, aby se mohli dostat do Mlhovic. Chudšasové za tuto záminku zaplatili 5.000 K a jsou do té míry naivní (či mazaní?), že nezařízený dům, který neviděli (ve skutečnosti je to vrak) mohou v novinách vyhlásit za penzion. Je hodno podivu, že jejich inzerát má ohlas a že se do zříceniny hrnou jacísi lidé.

Veselohra Roztomilé příbuzenstvo nemá zdůvodněné situace:

Majitel domu nemůže (bez výpovědi) vystěhovat na dvůr nájemníka. — Jen člověk z grotesky by si vlezl do postele, která stojí na dvorku pražského činžáku. — Vysloužilý nadlesní se nezabývá výchovou neteří. — Motocyklista nejezdí po humnech, kde se suší prádlo. — Není obyčej zůstavit člověka, který praví, že byl zraněn, bez lékařského vyšetření a uložiti ho do vlastní postele atd. — Dejme tomu, že jsou to licence fabulistického rázu, ale jakpak má čtenář věřit, že „mládí — čistá a upřímná láska — poctivost — pracovitost — podnikavost a nebojácný postoj k životu“ [to praví předmluva] se projevuje lezením do cizího domu, koketováním, zpola podvodným inzerátem a zmatkem, z něhož pány hrdiny vysvobodí dobrotivý strýček? Dědictví, na které si onen neurčitý Pavel a Jirka brousí zuby, znamená právě „bezstarostný a pohodlný

život“, který se tak líbí domácím pánům Josefům Novákům. Je u pánaboha, proč jsou autoři přesvědčeni, že Pavel a Jirka nepatří se všemi darmojedý do jednoho pytle! Snad proto, že je jim dvacet let? Či proto, že se jim líbí hezké děvče?

Pokud jde o slečny, vtírá se čtenáři víra, že Zuzka a Pepička jsou špatně vychované husičky. Přísný tatínek na ně byl zřejmě málo přísný, neboť je vidíme přijímati každou nabídku. Autoři tvrdí, že je to „čistá a upřímná láska“, ale věc se spíše podobá plytkému milkování. Sen o dětském kočárku znamená v této spojitosti rozhodně pohromu.

Ostatní postavy na tom nejsou bohužel lépe než Pavlové a Pepičky. — Nadlesní (starý bručoun) se dá nachytat a vzápětí se mu rozsvítí v hlavě, že je snadničké zařídit si z vilky prospěrující ozdravovnu. — Domácí pán (snad jakýsi kořistník) je ve hře představován majitelem pavlačového domu. Má-li čtenář věřit, že má zastaralé, „snad až nemorální názory“, je nutno tyto věci nějak demonstrovat. Pokud bude pan domácí bránit jen dcerám, aby chodily za popletenými mládencečky, je jeho povaha bez objektivního kazu. Věk moderní, věk hypermoderní, mladí i staří ještě za sto let s ním budou souhlasit!

Mám živý dojem, že podle předložené povídečky nikdo neurobí filmovou veselohru, a považují každý zásah k tomu směřující za maření času. — Krátce: věc není (podle mého mínění) schopna vývoje a nelze ji doporučit.

Námět opravami získal — nicméně jsou v něm doposud nesrovnalosti. Tak se mi např. zdá, že se pan spisovatel po celé ploše plánu velmi nerozhodně pohybuje mezi groteskou a pravděpodobnými situacemi a že tak oslabuje účín věci první i věci druhé. — Navrhuji, aby obě možnosti oddělil.

Některé vystupující osoby mohou být potrhle a fantastické, ale druhým nechť je dopřáno jednat s rozvahou. — Je-li Pavel snilek, který věří, že dva lidé mohou za měsíc opravit hroutící se dům, vybudovat (bez ohledu na zeměměřiče) cestu, zříditi na louce zahrady atd..., nemusí podobné naděje sdílet Jiří a obě slečny a s nimi zkušený nadlesník.

Pokud jde o cenu práce, má se věc takto: Nekvalifikovaným dělníkům se platívaly 3 K za hodinu. Povážíme-li, že hosté byli málo výkonní a že jejich práce znamenala dlouhodobou investici, naprosto se nedopočítáme Pavlova podnikatelského vtipu! Krátce: milý Pavel je bloud. Kdyby jeho iniciativa byla opřena nějakým skutečným plánem ze strany Jiřího — nebo ze strany lesníkovy — nebo ze strany dívek, snad by mohla mít nějakou cenu. Do té doby zůstane Roztomilé příbuzenstvo laciným nápadem a při nejlepším zárodečným vejcem grotesky.

Některé situace a motivy hry považují za nevhodné. Je to pronikání do myslivny, předstíraná motocyklistická nehoda, krmení milence, nápor profesorů a učitelek do penziónu, kde se neplatí, myslivcova dětinská důvěřivost, tatíčková zloba, hosté, kteří nerozeznají penzión od staromládeneckého přibytku (jakkpak byla ta lesníková vila veliká?) atd.

Chtěl bych připomenout, že slečinky nejsou charakterizovány jinak než jako bytosti ochotné k milování a k vdavkám a že nepohnou dějem ani o píď. — Páni rodiče vystupují po způsobu strašidel.

Celkem lze říci, že si hra pracně hledá cestu k nějakému přijatelnému tvaru. Duchem hýřit nebude nikdy, ale je již schopna vývoje a po nových opravách se může přiřadit k běžné produkci.